

indvandrerkvinder har været uden for arbejdsmarkedet af kulturelle årsager. AKF skriver også, at det i mange tilfælde har været selvvalgt, men at det for nogle indvandrerkvinder ikke har været deres eget ønske. For dem har 300-timersreglen været et argument, de kunne bruge over for deres ægtefælle. Citat slut.

Når jeg læser det citat, så synes jeg, man må spørge reglens kritikere, herunder Det Radikale Venstre, hvorfor de selv samme partier, som hævder at tale kvindernes sag, accepterer, at nogle kvinder tvinges til at gå hjemme. Det spørgsmål har vi aldrig fået et overbevisende svar på.

På trods af vores uenigheder om 300-timersreglen er vi dog enige om én ting: Vi skal hjælpe flere af de familieforsørgede ind på arbejdsmarkedet. I den forbindelse kan jeg oplyse, at regeringen allerede er i gang med at forberede et lovforslag på området, og det vil vi fremsætte i næste folketingssamling. Forslaget skal give kommunerne pligt til at give familieforsørgede aktive tilbud, som kan forbedre deres mulighed for at opnå beskæftigelse. Regeringens forslag vil omfatte alle familieforsørgede personer, udlændinge såvel som danske statsborgere, der anmoder om et aktivt tilbud. Der er tale om personer, som ikke er i beskæftigelse, ikke modtager dagpenge, kontanthjælp eller startthjælp, men forsørges på anden måde, typisk via deres ægtefælle. Det gælder f.eks. familiesammenførte, som forsørges af ægtefællen efter de gældende regler, og det vil omfatte personer, der ikke lever op til 300-timers-reglens krav om at få kontanthjælp. Forslaget kommer også til at gælde den medfølgende ægtefælle til udenlandske arbejdstagere, som arbejder her i landet, samt arbejdssøgende fra EU og EØS-lande i almindelighed.

Målgruppen er som sagt meget sammensat. En pligt til at give familieforsørgede aktive tilbud kan derfor blive misbrugt af personer, der som regel ikke er motiverede for at tage job, og som heller ikke vil kunne have gavn af et konkret ønsket tilbud. Kommunerne skal derfor have mulighed for at afvise at give et konkret tilbud, hvis det skønnes, at tilbuddet ikke vil forbedre den pågældendes beskæftigelsesmuligheder, og det er afgørende for regeringen. Det er også afgørende for regeringen, at det udmøntes i samarbejde med kommunerne. Det er kommunerne, der skal føre loven ud i livet, og derfor skal de inddrages, og det gør vi i forbindelse med kommuneforhandlingerne i juni måned.

Regeringens lovforslag er vigtigt af tre grunde: For det første bidrager forslaget til at imødegå social udstødning og fremme integration; for det andet bidrager forslaget til at udvide arbejdsstyrken, og for det tredje medvirker forslaget til, at udenlandske arbejdstagere i højere grad vil overveje at blive her i landet, når deres ægtefælle kan få hjælp til at finde et job.

En undersøgelse udarbejdet af AKF fra november 2008 viser, at ægtefælleforsørgede indvandrerkvinder generelt er motiverede for at komme i beskæftigelse. De interviewede kvinder vil gerne forbedre familiens økonomiske situation, og de vil være forbillede for deres børn ved at lære det danske samfund og sprog bedre at kende. På den måde kan de bedre deltage i deres børns liv og i samfundet generelt.

Regeringens pejlemærke i integrationsindsatsen er, at beskæftigelse og tilknytning til arbejdsmarkedet er afgørende for udlændinges integration i det danske samfund. Det er derfor regeringens vurdering, at familieforsørgede, der i dag ikke er en del af jobcentrenes kundegrundlag og dermed ikke automatisk får hjælp til at finde arbejde, skal have hjælp til at få fodfæste på arbejdsmarkedet. Det vil være til gavn for integrationen, samfundsökonomien og – vigtigst af alt – de familieforsørgede.

Hvis vi ser på, hvordan reglerne er i dag, vil vi se, at nyttilkomne udlændinge allerede har ret til undervisning i dansk, men ikke ret til et aktivt tilbud. I jobcenteret kan kommunen i dag efter en konkret vurdering tilbyde alle typer af beskæftigelsesrettede tilbud til familieforsørgede. Det betyder, at jobcenteret kan give vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud. For at sikre, at de kommunale sagsbehandlere har kendskab til muligheden for at give aktive tilbud, har vi sammen med Integrationsministeriet udarbejdet en pjece på området, og der er taget initiativ til at etablere regionale netværk for kommunale sagsbehandlere, der arbejder med gruppen af familieforsørgede nyankomne udlændinge.

Vi kan desværre konstatere, at jobcentrene ikke i særlig høj grad har gjort brug af muligheden for at give aktiveringstilbud til familieforsørgede. Det er derfor regeringens opfattelse, at kommunerne fremover skal have pligt til at give tilbud til familieforsørgede, som ønsker et arbejde.

Regeringen er meget enig i, at information både i forhold til kommunerne og til de berørte målgrupper spiller en afgørende rolle, hvis akti-